

תלמודו בידו

דף יח עמוד ב

א [אלו דינים נוהגים בתרומה וביכורים ואינם נוהגים במעשר שני ?

ב [אדם הטהור מן התורה אך חכמים גזרו עליו להיות שני לטומאה, האם מותר לו לנגוע באוכלים ?

ג [האם אכילת חולין, מעשר שני או תרומה מצריכה נטילת ידים ?

ד [כיצד מטהר ידיו הטמאות מדרבנן לאכילת קדשים, או לנגיעה במי חטאת ?

ה [טבל והתכוון להיטהר רק לצורך קל, האם נטהר גם לעניין החמור ?

א 1. אסורים לזר. אכלם במזיד, חייב מיתה בידי שמים. בשוגג, חייב קרן וחומש.
2. נתערבו תרומה או ביכורים בחולין, בטלים באחד ומאה. אך מעשר שני בטל ברוב.
3. טמא אסור לאכלם עד שיטבול ויעריב שמשו. ובמעשר אין צריך הערב שמש.
4. נכסי כהן הם לקדש בהם אשה. אך מעשר שני ניתן רק לאכילה שתיה וסיכה.

ב [חולין ומעשר: מותר. כיון שאין שני עושה שלישי בחולין ובמעשר. (רב שימין) [בהוה אמינא סברו חכמים שאסור לשני לנגוע במעשר עד שיטול ידיו].
תרומה וקודש: פוסל תרומה במגעו, ונעשית שלישי. ומטמא את הקודש.

ג [חולין: אכילת פת צריכה נטילה, ונוטל מכלי שיש בו רביעית מים.
אכילת פירות אינה צריכה נטילה. והנוטל לפירות הרי זה מגסי הרוח.
מעשר שני: לר' מאיר, אכילת פירות אינה צריכה נטילה. פת, צריך נטילה.
לחכמים, צריך ליטול ידיו בין לאכילת פת ובין לאכילת פירות.
תרומה: צריך נטילה, בין לאכילת פת ובין לאכילת פירות.

ד [קדשים: מטביל את ידיו במקוה שיש בו ארבעים סאה. ואפילו בסתם ידים.
מי חטאת: נטמאו ידיו באופן שרק ידיו טמאות ושאר גופו טהור, טובל כל גופו.

ה [נתכוון לחולין, אסור לאכול מעשר. למעשר, אסור בתרומה. לתרומה, אסור בקודש.
לקודש, אסור לנגוע במי חטאת. התכוון לדבר חמור, מותר לדבר קל.